

רע"פ 4987/18 - אוסם אבו סעיד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4987/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אוסם אבו סעיד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עפ"ג 6750-04-18 מיום 19.6.2018 שניתן על ידי כב' הנשיאה רויטל יפה כץ וכב' השופטים גילת שלו ואהרון משניות

בשם המבקש: עו"ד שפיק אבו-האני

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' הנשיאה ר' יפה כץ והשופטים ג' שלו וא' משניות) בעפ"ג 6750-04-18 מיום 19.6.2018, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר-דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט הבכיר ג' אמוראי) בת"פ 59852-07-15 מיום 8.3.2018.

2. המבקש הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון ב-15 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך שהוצא

עמוד 1

כדין לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975. על פי עובדות כתב האישום ניכה המבקש מס תשומות בסך של 418,490 ש"ח בהסתמך על 15 חשבוניות פיקטיביות על שם חברות שונות.

3. במסגרת הסדר הטיעון סוכם כי ככל שהמבקש יסיר את מחדלו וישלם את מלוא סכום המס עובר לטיעונים לעונש, יעתרו הצדדים להשתת עונש של 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות. אולם ככל שהמבקש לא יעשה כן, הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם. בנוסף הסכימו הצדדים על הטלת עונש של מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 40,000 ש"ח או 3 חודשי מאסר תחתיו.

4. המבקש לא עמד בתנאי ההסדר ולא הסיר את המחדל הכספי. לפיכך, עתרה המשיבה בטיעוניה לעונש של 16 חודשי מאסר בפועל בעוד המבקש עתר לעונש מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות.

5. בגזר הדין השית בית משפט השלום על המבקש עונש של 10 חודשי מאסר בפועל; 9 חודשי מאסר על תנאי; וקנס בסך 40,000 ש"ח או 3 חודשי מאסר תחתיו.

6. בגזר דינו קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. בקביעת מתחם העונש עמדו לנגד עיני בית המשפט עונש המאסר המירבי הקבוע לצד כל עבירה, העומד על 5 שנות מאסר והרשעת המבקש בריבוי עבירות, שבוצעו באופן מתמשך ומתוכנן ובהיקף כספי גבוה, כאשר המבקש הסתתר תחת זהותו של אחר שנרשם בכזב כמנהל החברה. בנוסף, התייחס בית המשפט לפגיעה בערכי השיוויון בשל העבירה, לנזק המשמעותי לקופת המדינה ולכך שהמבקש לא הסיר את המחדל הכספי. בהסתמכו על פסיקה רלוונטית, קבע בית המשפט כי מדיניות הענישה בעבירה דנן ביחס לחשבוניות כוזבות היא הטלת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. זאת, בשל הסכנה הטמונה בעבירה והצורך בהרתעה בגין העבירה שהפכה ל"מכת מדינה". כן נקבע כי רק במקרים חריגים מאוד הוטלו עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בקביעת עונשו של המבקש בתוך מתחם הענישה, נתן בית המשפט משקל לנימוקים שהוצגו כבסיס להסדר הטיעון, ובכלל זה לכך שהמבקש נשוי ואב לילדים, נעדר עבר פלילי רלוונטי ושרוי במצב כלכלי קשה. כן הובאה בחשבון העובדה כי המבקש הודה ונטל אחריות למעשיו. כך גם ניתן משקל לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ולכך שמאז לא נרשמו לחובתו רישומים פליליים נוספים. לנוכח מכלול הנסיבות, קבע בית המשפט כי ענישה בדרך של עבודות שירות אינה הולמת וחורגת ממדיניות הענישה וגזר על המבקש את העונשים שפורטו לעיל.

7. ערעור המבקש על גזר דינו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי. בפסק הדין נקבע כי הסדר הטיעון הותנה בתשלום מלוא סכום המס עד למועד הטיעונים לעונש ומשלא עשה כן המבקש, ולא שילם כלל, לא היתה המשיבה מחוייבת להגביל את טיעוניה ברף העונש שהוסכם בהסדר. כך גם לא היה בית משפט השלום מוגבל ברף ענישה מירבי של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. עוד נקבע כי העונש שהושת על המבקש נקבע תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות והוא הולם את העבירות שביצע.

8. מכאן הבקשה שלפניי, שהוגשה ביום 27.6.2018, יחד עם בקשה לעיכוב ביצוע גזר-הדין עד להכרעה בבקשה.
9. בבקשתו, חזר המבקש על טיעוניו בערעורו. בין היתר טען כי נפל משגה של ממש בפסק דינו של בית המשפט קמא וכי עונשו סוטה באופן קיצוני מרף הענישה הנהוג.
- המבקש הוסיף כי הוא עתיד להסיר את מחדל חוב המס. במעמד מתן בקשת רשות הערעור ישלם מעסיקו סך של 200,000 ש"ח, ויתרת חוב המס תשולם בתשלומים חודשיים של 20,000 ש"ח למשך 11 חודשים לכל היותר. בשל כך טען כי לבקשת רשות הערעור סיכוי גבוה להתקבל.
10. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, ואף ללא קבלת תגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
- הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה - משפטית או ציבורית - בעלת חשיבות כללית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה), פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)) או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). הבקשה שלפניי לא מעלה סוגיה בעלת חשיבות כללית (ואף לא מתיימרת לעשות כן) ועניינה בחומרת העונש שהושת על המבקש.
11. רשות ערעור הנוגעת לחומרת העונש תינתן רק במקרים חריגים, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה, בהתאם לנסיבות העניין (רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015); רע"פ 4968/14 פייבושנקו נ' מדינת ישראל (17.7.2014); רע"פ 5872/14 ירון נ' מדינת ישראל (2.10.2014)). עניינו של המבקש לא נמנה על מקרים חריגים אלו. טענת המבקש כי עונשו חורג ממדיניות הענישה המקובלת נטענה בעלמא וללא כל עיגון בפסיקה. גזר דינו של בית משפט השלום התייחס לענישה הנוהגת, לרבות בפסיקת בית משפט זה, כאשר הכלל הוא הטלת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח, ובצדק נמנע בית המשפט המחוזי מלהתערב בקביעתו זו.
12. ההסדר בין הצדדים היה הסדר שהותנה בהסרת המחדל הכספי על ידי המבקש עוד לפני הטיעונים לעונש, אולם המבקש לא עמד בתנאיו. הצהרת המבקש במסגרת הבקשה למתן רשות ערעור כי מעסיקו נכון להפקיד עבורו סכום של 200,00 ש"ח לא גובתה בתצהיר. המבקש לא הסיר את מחדלו ומצב הדברים שהיה בעת שנשמע ערעורו לא השתנה.
13. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית, והבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר מתייתרת.

בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי, על המבקש להתייבב לריצוי עונשו ביום 1.7.2018 עד השעה 8:00, בכלא דקל שבמתחם כלא באר שבע, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבידו תעודת זהות או דרכון, ועותק

מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377, או 08-9787336.

ניתנה היום, ט"ו בתמוז התשע"ח (28.6.2018).

שׁוֹפֵט
